

תפ"ח 55141/10/17 - מדינת ישראל נגד נidal סורי, עלא סורי

בית המשפט המחוזי בחיפה
תפ"ח 55141-10-17 מדינת ישראל נ' סורי(עוצר)
ואת'
לפני כבוד הרכב השופטים:
сан הנשיא, אברהם אלקיים [אב"ד] תמר נאות פרי רונית בש
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הנאשמים
nidal סורי
עלא סורי (עוצר)

גזר דין

השופט רונית בש:

1. הנאים, הורשו על יסוד הודהתם בעובדות כתוב האישום שתוקן במסגרת של הסדר טיעון, אך לא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע העבירות כדלקמן: נאשם 1- הריגה, עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) . נאשם 2- סיווע להריגה, עבירה לפי סעיפים 298 ו- 31 לחוק העונשין.

כתב האישום המתווך

2. אחמד ניגם ליד 1976 (להלן: המנוח), ערווה ניגם (להלן: מהראן) הם אחיהם. מהראן ובין ניגם (להלן: המנוח) היוו מוחמד ניגם (להלן: מוחמד), קיים סכසור בו התערב גם הנאים 1. בתקופה שקדמה לאיירוע מושא כתוב האישום פנו ערווה ומוחמד לאביו של נאשם 1 וביקשו ממנו להורות לנאשם 1 שלא להתערב בענייניהם.

בלילה שבין התאריכים 26/09/17 - 27/09/17 בשעה 00:01 על רקע הסכוסר ובעקבות דין ודברים בין המנוח לבין נאשם 1 מספר שעות קודם לכן, הגיעו ערווה והמנוח ברכבת מסוג יונדי, סמוך למכולת של מוחמד יונס (להלן: יונס) ברחווב סלאח א-דין בעכו (להלן: המכולת), שם שהה באותו עת נאשם 1.

ערווה והמנוח ניגשו אל נאשם 1, דרשו ממנו להתלוות אליהם, והובילו אותו מרחק של מספר מטרים, עד סמוך לפינת המכולת, שם לאחר דין ודברים קצר החלו ערווה והמנוח מהצד האחד, ונאשם 1 מהצד השני, לתקוף זה את זה באופן שבו ערווה והמנוח אוחזים ודוחפים את נאשם 1, ואילו הלה דוחף בחזרה ומכה את ערווה והמנוח. יונס, אחמד ابو חמאם (להלן: אחמד) ואחרים הפרידו בין הניצמים.

עמוד 1

מיד לאחר מכן, חזר נאשム 1 למקום בו ישב קודם לכן בסמוך למכולת, אחז בשני בקבוקים וזרק אותם לעבר ערוה והמנוח. לאחר מכן רץ לתוך המכולת, שם הציג שתי סכינים, אחת בעלת להב שאורכה כ- 20 ס"מ והשנייה בעלת להב של כ- 10 ס"מ.

ערוה והמנוח נותרו מחוץ למכולת, והם ונאשム 1 איימו וקיללו זה את זה. בשלב מסוים המנוח יצא סכין מיכס מכיסו האחורי והחזיק אותה בידו. בהמשך, יצא נאשム 1 מהמכולת כאשר הוא מחזיק את שתי הסכינים מאחוריו גבו ומתקרב לעבר ערוה והמנוח אר יונס ואחמד החיזו אותו לתחומי המכולת.

בשעה 04:00, נכנסו ערוה והמנוח אל הרכב, והחלו לעזוב את המקום בנסיעה. לאחר שנסעו מספר מטרים, יצא נאשム 1 מהמכולת כשהוא אוחז בשתי הסכינים. באותה עת הגיע למקום נאשム 2.

הרכב נעצר, והמנוח אשר הבחן בנאשム 1, יצא ממנו, ואז המנוח ונאשム 1 רצו זה לקרבת זה כשןאשム 1 אוחז בידו בשתי הסכינים, והמנוח אוחז בידו כל תקיפה. נאשム 2 ניסה למנוע מנאשム 1 להרוץ כלפי המנוח ללא הצלחה.

אחמד שהבחן במרתחש, ניסה להצטצ בגופו בין נאשム 1 לבין המנוח, אר יונס נאשム 1 התעלם מאחמד, ודקר את המנוח שוב ושוב בשתי הסכינים, בחלקי גופו השונים, והמשיך ודקר את המנוח גם לאחר שהלה נפל על הכביש כשהוא שווה נפש לאפשרות גרים מותו של המנוח. נאשム 2, שהבחן בנאשム 1 אוחז בסכינים ודקר את המנוח, הציג אליו וסיע לו בכך שהיכא את המנוח במכות אגרוף, ולאחר שהמנוח נפל על הכביש, בעט בו ודרך עליו מספר פעמים בעוצמה כשהוא שווה נפש לאפשרות גרים מותו של המנוח, וזאת תוך כדי שנאשム 1 דוקר את המנוח.

ערוה ירד אף הוא מהרכב, ניסה להרחיק את נאשム 1 ומישך אותו מעל המנוח. בתגובה, נאשム 1 ניסה לדקror את ערוה, וחזר את המנוח כשהוא שווה נפש לאפשרות גרים מותו. ערוה התקרב שוב אל נאשム 1 ודחף אותו כדי למנוע ממנו להמשיך לדCKER את המנוח. בתגובה, נאשム 1 פנה לעברו במטרה לתקוף אותו. המנוח ניצל את ההזדמנות, התרומם על רגלו, נמלט מפני הנאשימים, ובחולף מספר מטרים התמוטט על כביש כשהוא פצע קשה מאד. בשלב זה עזבו הנאשימים את המקום. המנוח, הובלל על ידי אמבולנס למרכז הרפואי לגליל כשהוא מחוסר הכרה, שם אושפץ במצב אנוש, עם פצעי דקירה בחלקי גופו שונים, כשהוא מודדם ומונשם. המנוח נודה, טופל, אך מצבו החמיר ובשעה 07:35 ביום 27/09/2017 נפטר.

מוות של המנוח נגרם מהלך תחת נפחי וכשל רב מערכת בעקבות פצע הדקירה במותן השמאלית, אשר גרמה לקרו ולנזק בוותין. בנוסף, נגרמו למנוח 5 פצעי דקירה בגב, בזרוע השמאלית ובירכיים שתרומותם למותו הייתה שלילית, וכן נגרמו לו פצעי שפוף וחבלות קלות.

تسקיר נגעי העבירה

3. שירות המבחן פגש במסגרת עירכת תסקיר נגעי העבירה באבו של המנוח ובשנים מאחיו, שכן יתר אחיו ביקשו שלא להשתתף בשיחה. שירות המבחן התרשם, כי מוות של המנוח בנסיבות כה טראגיות, הותיר את בני המשפחה

שברורים וכאוביים. קטיעת חיו של המנוח, שהיה כבן 41 במוותו, לאחר שהצליח לפתח דף חדש בחיו, הותירה את בני המשפחה באבל טראומטי. תחושותיהם הקשות של בני המשפחה נמשכות עד כה אף שחלפו 4 שנים מאז קרות האירוע. שירות המבחן התרשם כי בני המשפחה עדין מתתקשים לעבור תהליך של החלמה מהטרגדיה שפקדה אותם. שירות המבחן הציע לבני המשפחה להיעזר בגורמי טיפול על מנת לעבד את האובדן, אך הם מסרו שעיניהם נשואות למערכת המשפט, בתקווה שהצדק יעשה והענישה שתוטל על הנאים תשקף את המשמעות החמורה של הפגיעה בחיו של המנוח. נכון תמנונת הנזקים הקשה, ממליץ שירות המבחן שחייב הדיון שיוות על הנאים, ויטל עליהם גם פיצוי כספי משמעותי לבני המשפחה, זאת כהכרה בנסיבות רבים בני המשפחה בהתמודדותם עם אובדן של המנוח וסבלם העמוק כתוצאה מגיעתם הקשה של הנאים במנוח שהביאה לקיפוד חייו.

סקיר שירות המבחן לגבי נאשם 2

4. מהסקיר שהוגש לגבי נאשם 2 (בפרק זה גם: הנאשם) עולה כי הנאשם רוקן בן 29. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, נותן לגיטימציה מסוימת למעשיו והתקשה להפגין באופן מלא אמפטיה כלפי המנוח. נכון עמדתו כאמור של הנאשם, התבקש הנאשם להבהיר האם הוא עומד על הودאותו בתיק זה. ואכן בדיון לפניו ביום 25/10/21 חזר הנאשם על הודאותו בעובדות כתוב האישום המתוקן.

5. נאשם 2 ציין בפני שירות המבחן כי נערכה סולחה בין המשפחה והציג לעניין זה בפני שירות המבחן הסכם סולחה. שירות המבחן התרשם כי קיים פער בין מעשי הנאשם עפ"י כתוב האישום המתוקן ותוצאות המעשים לבין תפיסתו עצמו כמנהל אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן התרשם כי משפחת הנאשם אינה מהווה רשות חזקה לשיקומו וכי קיימת חשיפה של משפחתו לעברינות. שירות המבחן מעריך כי הפרמטרים הנ"ל מעלים את הסיכון להתנהגות אלימה מצדו של נאשם 2 בעתיד. שירות המבחן התרשם כי הסכמת הנאשם לטיפול נובעת משיקולי רוח וഫסיד בהליך המשפטי, וכי רצונו בטיפול אינו מונע מכך בהתבוננות פנימית מעמיקה ומהכרה בכשליו ההתנהגותיים. שירות המבחן אינו סבור כי בשלב זה שילוב נאשם 2 בהליך טיפול יפחית סיכון מצדיו.

6. בסיכוןו של דבר, נכון העובדה שగורמי הסיכון עולים על גורמי הסיכון, מעריך שירות המבחן כי הפרוגנזה לשיקום נאשם 2- נמוכה ולכנן נמנע שירות המבחן ממtan המלצה טיפולית לגביו.

ראיות הצדדים לעונש וטיעוני הצדדים לעונש

7. להערכת נסיבות האירוע הפנה ב"כ המأشימה לסרטונים מצלמות האבטחה (ת/12א' ות/15). הובהר כי הסדר הטיעון גובל, בין היתר, נכון חלקו של המנוח באירוע, הנלמד מצפיה הסרטונים הנ"ל. בד בבד ביחס ב"כ המأشימה לראות את האירוע בחומרה ולהעביר מסר עונשי מרתייע על אף תרומתו של המנוח להשתלשלות העניינים.

8. במסגרת ראיות ההגנה לעונש, העיד בישיבה מיום 21/10/20 אחיו של המנוח- מר מאהרן ניגם שמספר על יחסי הקרובים עם נאשם 1, אשר לדבריו היה אצל משפחתו כבן בית. כמו כן, ציין העיד כי נערך הסכם סולחה בין הצדדים וביקש את רחמיו של בית המשפט על הנאים.

9. ב"כ המאשימה הגיש את טיעונו הכתובים לעונש (ט/3) והוסיף וטען בעל-פה בדיון לפניו. צוין כי לחובת נאשם 1 שתי הרשעות קודמות בגין עבירה של תקיפת עובד ציבור ובגין עבירה של שימוש בסמים לצריכה עצמית (ט/1), וכי לחובת נאשם 2 שתי הרשעות קודמות בעבירות תעבורה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו (ט/2).

10. עוד הפנה ב"כ המאשימה לעובדות כתוב האישום המתוקן המלמד, לשיטתו, כאלו עדים על חומרת מעשייהם של הנאים. נטען כי במקרה שלפנינו נפגע הערך החברתי המוגן החשוב ביותר- של מומחה גופו של אדם והשמירה על חייו. במסגרת הנسبות הקשורות ביצוע העבירה טען ב"כ המאשימה לתכנון המעשים. הוטעם כי נאשם 1 יכול היה להימלך בדעתו ולעוזב את המקום, אך הוא בחר לחזור ולהתעמת עם המנוח כשהוא מצויד בשתי סכינים. הודגש כי למרות שאחר (אחמד) ניסה לחוץ בגופו בין נאשם 1 למנוח, התעלם נאשם 1 מהאחר וזכיר את המנוח שוב ושוב בשתי הסכינים אף לאחר שהמנוח התמוטט ונפל על הכבש. נטען כי נאשם 2 ה策רף לנאשם 1 ובהיר לסיע לו בכר שהICA את המנוח במכות אגרוף לאחר שהלה התמוטט ונפל על הכבש, בעט בו ודרך על גופו מספר פעמים בעוצמה. נטען עוד כי נאשם 1 הוא המבצע העיקרי שכן הוא שזכיר את המנוח דקירות שהביאו לקיפוד חייו. ב"כ המאשימה ביקש לראות באופן ממשמעותי גם את חלקו של נאשם 2 שתרם לביצוע העבירה בכר שהICA את המנוח לאחר שנדקר ובעוודו שרווע על הכבש.

11. אשר לנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה, הדגיש ב"כ המאשימה את מותו המייתר של המנוח בשל סכוסר שהתגלו זמן מה לפני כן, וכן את הנזק המשמעותי שנגרם לבני משפחתו של המנוח, כפי שמצטיר ממקרה תסוקיר נפגעי העבירה. בהינתן נסיבות ביצוע העבירה, הערך החברתי המוגן ומדיניות הענישה הנוהגת, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 נع בין 17-20 שנים מאסר בפועל לצד עונש של מאסר על תנאי משמעותית, וכי בעניינו של נאשם 2 נע המתחם בין 8-10 שנים מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי משמעותית. אשר לקביעת עונשם של הנאים בתוך המתחם, הפנה ב"כ המאשימה למסקר שירות המבחן שאינו בא בהמלצה טיפולית לגבי נאשם 2, וכן התייחס לעברם הפלילי של הנאים, וטור כך ביקש למקם את עונשם ברף האמצעי העליון של המתחמים להם עותרת המאשימה. עוד ביקש ב"כ המאשימה להשיט על הנאים, ביחד ולחוד, תשלום פיצויי מקסימלי למשפחת המנוח בהתאם לחוק העונשין, וזאת חרף קיומו של הסכם סולחה בין הצדדים שכן, לדבריו, ככל שמדובר בעבירה חמורה יותר המשקל הראו של הסכם הסולחה הולך ופותח.

12. הסיגור, בטיעונו לעונש, הפנה אף הוא לעובדות כתוב האישום המתוקן, תוך שטען כי לא ניתן במקרה Dunn להתעלם מהתביעות שקדמו לביצוע העבירה ולחלקם של המנוח וערווה באירוע. הסיגור טען כי המנוח הוא שהוציאו ראשון סכין מכיסו, דבר שלשיטתו מלמד על כך שה策רף בסכין מבעוד מועד. לטענת הסיגור, הנאים פעל מטור פחד עת שרהה את המנוח אווחז בסכין. נטען עוד כי עת שאחζ נאשם 1 בסכינים גם המנוח אחζ כל' תקיפה בידו. אשר לחلكו של נאשם 2, נטען כי הלה הגיע למקום באקראי תוך שנייה תחילתה למנוע מנאשם 1 לרווח אל עבר המנוח ואף נפגע בידו מהסcin. ההגנה סבורה, כי הסיום של נאשם 2 לגורם התוצאות הימנו ברף נמוך ביותר. לעניין זה נטען כי נאשם 2 לא אחז בידו כל' תקיפה, וכי מעובדות כתוב האישום לא עולה כי בשלב בו תקיף נאשם 2 את המנוח, השלים האחרון את כל' התקיפה שהיא בידו. בסיכון של דבר, ביקש הסיגור להפסיק מפסקה אליה הפנה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 נע בין 6-9 שנים מאסר בפועל.

13. אשר לנسبות שאיןן קשורות בביצוע העבירה, התייחס הסגנור לגילם הצער של הנאים ולבטים הלא מכובד. נטען בנוספ' כי הנאים הווו בעבודות כתוב האישום המתוקן מיד עם תיקונו וחסכו זמן שיפוטו יקר. עוד ציין הסגנור כי נאשם 1 עוצר מאחורי סורג ובריח בתנאים קשים מיום 28/9/17 וכי אף נאשם 2 שהוא במעצר מיום 1/10/17 ועד ליום 2/1/18, אז עוצר בפיקוח אלקטרוני לתקופה ממושכת, עד ליום 25/6/20. הסגנור גם הפנה להסכם הסולחה שנערכ' בין הצדדים, תוך שהdag'ש כי במסגרת הסכם זה שולם פיצוי בסך של 200,000 ל"י שוג'יס ע"י משפחת הנאים במאזך רב.

14. להלן דבריהם של הנאים בדיון לפניו, כלשונם:

נאשם 1:

"אני מבקש סליחה מבית המשפט, אני ישבתי תקופה ארוכה בבית סוהר 50 חודשים, סבלתי הרבה, ראיתי דברים קשים, ראייתי אלימות, דברים שאני לא רוצה לראות אותם. אני חף מפשע, לאחר שהסגנור מסביר לי את המשמעות בשפה הערבית, אני מסביר: אני מבקש סליחה, הייתי יושב שם, היהי אדם פשוט באו אנשים עלי, נלחצתי, ראיתי סכינים, ובגלל זה, הלוואי והייתי מת והוא לא היה מת. אני בטרואמה אני רוצה ללמידה [מ]זה. אם אני הייתי יודע שהם באים עלי, הייתי הולך לבית. אני מבקש סליחה".

נאשם 2:

"אני מתחרט על מה שקרה, אני פשוט מרגיש מה שמרגישה משפחתי המנוח, כל השנים האלהניסיתי פשוט לפצות את משפחתי המנוח, כל מה שאני יכול לעזור להם, עשיתי את הסולחה על מנת לעזור להם ואם יש מה לעשות יותר מה솔חה אני מוכן. בשלושת השנים האלה לא עשית אפילו עבירה אחת, עד היום אני במעצר בית ולא חזרתי לביתי. אני מתנצל על כל דבר שקרה. אני רוצה ללמידה. אני מתנצל גם בפני בית המשפט ...".

דיון והכרעה

15. בגין עבירת ההריגה בה הורשע נאשם 1 לפי סעיף 298 לחוק העונשין, בנוסחו המקורי עבר לתיקון 137 לחוק העונשין, נקבע ע"י המחוקק, ולא בכדי, עונש מרבי של 20 שנות מאסר. נאשם 2 הורשע בעבירה **טייע** להריגה ובגינה עומד העונש המרבי על מחצית התקופה הנ"ל (סעיף 32 לחוק העונשין). אולם, אין משמעות הדבר כי עונשו של המסייע תמיד וב��חלה יחשב באופן אריתמטי מדויק, חצי מעונשו של המבצע העיקרי, ויש מקרים בהם עונשו יהיה חמור או קל ממחצית עונשו של המבצע העיקרי. הסיבה לכך היא כי לצורך קביעת מתחם העונש הולם, יש להתחשב, בין היתר, במקרים מסוימים של העבירות ומקרים שעוצמת הסייע קובעת את חומרת העונש, ל考לה או לחומרה (ע"פ 7924/12 הרצ'יקן נ' מדינת ישראל (11/2/13)).

16. בעבירות שביצעו הנאים נפגעו ערכים מוגנים של שלמות הגוף וקדושת החיים הוא הערך הנשגב והחשוב ביותר עליו מגן חוק העונשין. לצורך המחתה חומרת העבירה והענישה המחייבת שיש להשתת בavanaugh, כפי דבריו הבאים של בית המשפט העליון: "אין צורך להזכיר מילים על חומרתה של עבירת ההריגה,

הנמנית על העבירות הקשות וה חמורות בספר החוקים, ומטרתה להגן על ערך החיים וקיומם. המחוקק ביטתא חומרה זו, עת בחר להעמיד את העונש המרבי בצדיה על 20 שנות מאסר. על הפגיעה בערך חשוב זה יש להגיב בעניינה ממשמעותית ומרתיעה, שיהיא בה כדי לחת ביטוי לתפיסת החברה את מעמדו הנשגב של ערך החיים..." (ע"פ 2888/15 2015 ח'ד'ר נ' מדינת ישראל (28/12)).

17. נאשם 1 בחר להטעב בסכוך שהתגלו בין שניים אחרים, דבר שהוביל, בסופו של דבר, לקיפוד חייו של המנוח בגיל 41 בלבד. בע"פ 1456/01 ח'ד'ר נ' מדינת ישראל (22/10/01), ציין זה מכבר כבוד השופט טירקל בזיקה לעבירת ההרגה שהפכה, לדאבון הלב, לנפוצה כי: "רבו העבריםינו, נגע האלים פשה בבטינו וברחובותינו ... העבירה של שפיכות דמים - שהיא משבע מצוות בני נח ומשלוש העבירות שעלייהן "יִהְרָג וְלَا יַעֲבֹר" - הייתה כמעט לדבר יום ביום ... אין אנו פטורים עוד מלהתוות קווים לרמת הענישה הרואיה שבגדרם יש לנ��וט בגין המשמירה, לאמור בגין הראיה בעונש המרבי את נקודת המוצא; שמננו מפחיתים לפי נסיבות המקירה, נסיבותיו האישיות של העבריין, תדרותה או נדירותה של העבירה, הרתעת עבריםינו בכוח עצמת הסלידה ושאט הנפש של החברה".

18. למנוח היה, אמן, חלק באופן התפתחות האירוע האלים שהרי המנוח וערווה השתתפו בתגרה עם נאשם 1 והמנוח אף אחז בהמשך לכך בסכין אותה שלפ' מכיס מכנסי, ורק אז יצא נאשם 1 מהמקולת כשהוא אוחז בשתי סכינים בידו. אולם, מנגד, אין להטעם מכך שנאשם 1 הורחק מהמנוח וערווה חזרה לטעם חנות המקולת ויצא שוב ממנה כשבדיו שתי הסכינים, ואז רץ כשהוא מצד בשתי הסכינים לעברו של המנוח ואילו הלה רץ לעבר נאשם 1 כשבדיו אף kali תקיפה. אף שנאשם 2 ואحمد ניסו למנוע מנאשם 1 לרוץ לעבר המנוח, הטעם מכך נאשם 1 ודקור שוב ושוב את המנוח בשתי הסכינים, וגם לאחר שזה התמוטט על הכבש, המשיך נאשם 1 לדקור את המנוח, דבר הממחיש את חומרת התנהלותו של נאשם זה. אין עסוקין במעשה דקירה של רגע כי אם בדיקת הנאשם את המנוח באופן חזר ונשנה באמצעות שתי סכינים, וזאת אף בהיות המנוח שרוע חסר אונים על הקרקע. לגבי מעורבותו של המנוח במסכת האלימה שהסילמה, ציין כי יש בכך על מנת להביא להתחשבות לקוללה, במידת מה, בנסיבות קביעת העונש ההורם, אולם לא באופן משמעותי, וזאת נוכח חומרת מעשי של הנאשם, כמתואר לעיל. וכן יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו בע"פ 3585/13 מדינת ישראל נ' הררי (26.4.2015): "אף אם היה זה המנוח שתקף את המשיב ויזם את האלים בין השניים, אין להשלים עם בחרותו של המשיב לפטור את העימות שהתפתח ביניהם באמצעות שימוש בהלה הסcin. ברגע מר ונמהר גדע המשיב חי של אדם צעיר וחרב עלמה של משפחת המנוח, אשר אבדה את היקר לה מכל. הפגיעה בקדושת החיים - אחד הערכיהם המוגנים ביותר בחברתנו, אם לא המוגן שבם - מח'בת ענישה הולמת" (שם, פסקה 9).

19. לחובתו של נאשם 2 ציין כי חלקו כמסיע אינו מבוטל. ודוק, נאשם 2 סייע לביצוע עבירות ההרגה באופן ממשי אף אם לא אחז כלי תקיפה בידו, שכן נאשם זה הctrף לנאשם 1 עת שהבחן שזה דוקר את המנוח, וסייע לו בהכוותו את המנוח במכות אגרוף, ולאחר שהלה נפל על הכבש, בעט בו ודרך עליו מספר פעמים בעוצמה, וזאת ללא רחם ובאכזריות ובעוד נאשם 1 דוקר את המנוח. התנהלותו הנ"ל של נאשם 2 מלמדת כי מדובר בסיווע אקטיבי לנאשם 1, סיוע שניית להגדרו כסיוע ממשמעותי ולא סיוע קל, קטעה הגנה. كان ראוי להביא את פסק דיןו של בית המשפט העליון שניית בע"פ 5132/20 קארין סמנדי נ' מדינת ישראל (17.11.20). המערערת הנ"ל, אשר הורשעה בעבירה של סיוע להריגה לצד עבירות שוד בנסיבות חמירות בצוותא עם אחר ועבירת שיבוש מהלכי משפט, נדונה בפני מותב זה לעונש שעיקרו מאסר בפועל בן 4 שנים. במקרה הנ"ל מדובר במערערת בעלת עבר נקי שנפלה קרבן למשעי אלימות

שביצע כלפי המבצע העיקרי- בן זוגה, אשר שدد את המנוח ותוקף דקר אותו וכך הביא למוותו. אותה מערערת לא סיווה למבחן העיקרי בדרכו של הפעלת אלימות פיזית כלפי המנוח, ואף על פי כן דחה בית המשפט העליון את ערעורה על חומרת העונש תוך שנאמרו הדברים הבאים שכוחם יפה גם לגבי נאשם 2: "...מדובר במסכת עברינית שהבאה למוות של אדם ושבמהלכה המערערת פעולה באופן אקטיבי, תוך שהוא אדיש להאפשרות של גרים התוצאה הקטלנית. עבירות אלימות המקפחת חי' אדם הן עבירות חמורות ואת מבצעיהם יש להעניש בחומרה רבה".

. 20. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בהתייחס לעבירות הריגה באמצעות סכין, תובא ההחלטה הבאה:

בע"פ 2556/2018 חנניאיב נ' מדינת ישראל (8.8.2018), נדון עניינו של מערער אשר הורשע בביצוע עבירה של הריגה ובביצוע עבירות נלוות, לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון כי הוא יצא מביתו לבילוי במועדון כחברותו סכין, וכי שם על רקע קטטה הוא דקר אדם והביא למוותו. בית המשפט המחויז גזר על המערער עונש של 13 שנות מאסר בפועל. ערעוורו של המערער על העונש נדחה, בין היתר על רקע עבורי הפלילי בעבירות של אלימות והחזקת סכין.

בע"פ 4749/2017 גניס נ' מדינת ישראל (17.8.2017) נדון עניינו של מערער בעל עבר פלילי מכבד אשר הורשע בעבירה של הריגה, זאת לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון כי במהלך קטטה במועדון הוא נטל סכין קצבים מטבח המועדון ובאמצעותה ذקר את המנוח. בית המשפט המחויז גזר על המערער עונש של 15 שנות מאסר בפועל. שני הצדדים ערעוורו על גזר הדין וערעוריהם נדחו.

בע"פ 6224/2011 אבו רומי נ' מדינת ישראל (13.5.19.5.2013) נדון עניינו של מערער אשר הורשע בעבירות של הריגה ושל חבלה חמורה בנסיבות חמימות, זאת לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון בכך שעלה רקע סכסוך ביןו לבין הנאים האחרים לבין המנוח, ذكر המערער את המנוח בסכין וכן ذקר בשוגג את אחד מחברי הנאים. בית המשפט המחויז גזר על המערער עונש של 14 שנות מאסר בפועל. ערעוורו על חומרת העונש התקבל ועונשו הופחת ל-12 שנות מאסר בפועל, זאת נוכח ענישה שהושתת על נאים אחרים בפרשנה ובהינתן עיקרונות אחדות הענישה.

. 21. לאחר שבחנתי את הרכים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, את נסיבות ביצועה ונתתי דעתך למדיניות הענישה הנהוגה, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם לגבי נאשם 1, אשר הורשע בעבירת הריגה, נע בין עונש של 10-15 שנות מאסר בפועל ומתחם העונש ההולם לגבי נאשם 2, אשר הורשע בעבירת סיווע להריגה, נע בין עונש של 3-7 שנות מאסר בפועל.

. 22. במסגרת בוחנת הנسبות שאין קשורות בביצוע העבירה, אזכיר לטובת כל אחד מהנאימים את הודהתו בהזדמנויות הראשונה בעבודות כתוב האישום מיד לאחר תיקונו באופן מקל במסגרת הסדר טיעון, אשר בא לעולם נוכחות קיומו של קושי ראייתי. הודהה זו חסכה מזמן היקר של בית המשפט אף כי הchallenge פרשת התביעה והעידו עדים.

עוד אצין לkerja את עבรม הלא מכבד של הנאשימים- לחובת נאים 1 אך שתי הרשעות בעבירות של תקיפת עובד ציבור והחזקת סמים לצריכה עצמית, ולחובת נאים 2 אך הרשעה קודמת אחת בעבירה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה פוחצת ברכב ונוהגת רכב ללא רישון נהיגה. כאמור לעיל אוסף לkerja את הסכם הסולחה שנערכ בינם הצדדים, במהלכו שולם, כנטען ע"י הסנגור, סכום של 200,000 ₪ לבני משפחת המנוח אשר נפצעו קשות ממוות הטראגי כמתואר בתסجيل השוגש בעניינים. בכךודה זו אצין כי מן הראוי שבית המשפט יתן משקל להסכם הסולחה לצורך הקלה בעונש (ראו: ע"פ 635/05 דענא נ' מדינת ישראל (26/11/07) וכן מאמרו של כב' נשיא בית המשפט המחויז בחיפה, השופט רון שפירא, "הגעה העת לסלחה" הפרקליט מה (תשס"ו) 433). עוד נתתי דעתה לkerja תקופת המעצר הממושכת בה נתון נאים 1 (ימים 17/9/28) ולאחר מכן נאים 2 היה נתון במעצר של ממש במשך תקופה של שלושה חודשים ולאחר מכן נעצר מכון נעצר באיזוק אלקטרוני בו הוא נתון עד כה. לגבי נאים 2 אתנן דעתה גם לתמונה נסיבותו האישיות העולה מהتسkieר, מבלי להתעלם מכך שהשרות המבחן הגיע למסקנה כי אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו וכי גורמי הסיכון לגבי עולים על גורמי הסיכון, ומשכך נמנע מלבוא בהמלצת טיפולית.

23. לאחר ששקלתי את מכלול הטעמים הנ"ל, אני בדעה כי מן הראוי להטיל על כל אחד מהנאשימים עונש של מאסר בפועל בחלוקת התחתון של מתחם העונש ההולם, וזאת לצד עונשה של מאסר מותנה מרתקיע ופיזיו לטובה נפגעי העבירה בגין הסכם ששולם במסגרת הסכם הסולחה.

24. בסיכומו של דבר, אני מציעה לחבריו הנכבדים לדון כל אחד מהנאשימים, כדלקמן:

נאם 1:

למאסר בפועל לתקופה של 12 שנים, בגין תקופת מעצרו (ימים 17/9/28).

למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך שלוש שנים וה坦אי הוא, כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסווג פשע לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים וה坦אי הוא, כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסווג כלפי גוף האדם או עבירה של החזקת סיכון, לפי סעיף 186 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

נאם 2:

למאסר בפועל לתקופה של 4 שנים, בגין תקופת מעצרו (ימים 17/10/1 עד 2/1/18).

למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך שלוש שנים וה坦אי הוא, כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסווג פשע לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים וה坦אי הוא, כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסווג עונן

כלפי גוף האדם לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.

בנוסף, אני מציעה לחבריו להשית על כל אחד מהנאשמים, ביחד ולחוד, פיצוי לטובת בני משפחת המנוח, הנזכרים בתסaurus נפגעי העבירה, בסכום של 258,000 ₪.

ר. בש, שופטת

השופט אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד]:

אני מסכימים.

**א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]**

השופטת תמר נאות פרין:

אני מסכימה.

ת. נאות-פרין, שופטת

הוחלטפה אחד לדון כל אחד מהנאשמים, לעונשים הבאים:

נאשם 1:

-מאסר בפועל לתקופה של 12 שנים, בגין תקופת מעצרו (מיום 17/9/28).

-מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא, כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסווג

פшу לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.

-מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים וה坦אי הוא, כי הנאשם לא יעבור עבירה אלימות מסווג עוון כלפי גופו האדם או עבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

נאשם 2:

-מאסר בפועל לתקופה של 4 שנים, בגין תקופת מעצרו (מיום 17/10/2018 עד 18/1/2021).

נאשם 2 יתיצב למאסרו בבית סוהר ימ"ר קישון ביום 26.12.2021 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעוזת זהות או דרכו. על נאשם 2 לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות לימון מוקדם, עם ענף אבחון ומיוון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336, מס' פקס - 14-9193314-08. וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימה הצד הריאני שניתן להביא בעית ההתייצבויות.

-מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך שלוש שנים וה坦אי הוא, כי הנאשם לא יעבור עבירה אלימות מסווג פшу לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.

-מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים וה坦אי הוא, כי הנאשם לא יעבור עבירה אלימות מסווג עוון כלפי גופו האדם לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.

אני מחיבים את הנואשים, ביחד ולהם, לשלם פיצוי לטובת בני משפטת המנוח, הנזכרים בתסקיר נגעי העבירה, בסכום של 258,000 ₪ . הפיצו לפקד בנסיבות בית משפט עד ליום 3.4.2022. המשימה תמסור לנסיבות בית המשפט את הפרטים הדרושים לצורכי ביצוע התשלום ובכלל זה את פרטי חשבון הבנק של נגעי העבירה הנ"ל.

עד לתחילת הנשיאה במאסרו של נאשם 2 יחולו התנאים לפיהם שוחרר ואם לא יצא צו עיקוב יציאה מהארץ, יצא נגדו צו עיקוב יציאה מהארץ שיבוטל מיד לאחר התייצבותו למאסר.

הודע לנואשים בדבר זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג כסלו תשפ"ב, 17 נובמבר 2021, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנואשים עו"ד באסל פלאח, נאשם 1 בעצמו ונאשם 2 באמצעות השב"ס.

ר. בש, שופטת

ת. נאות-פרי,
שופטת

א. אליקים, שופט
סגן נשיא
ד[אב"ד]